

РЕШЕНИЕ

№ 9216

гр. София, 19.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 25.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1682** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 вр. чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

С Решение № 3109/10.05.2023г., постановено по адм.д. № 9424/2022г. по описа на Административен съд София-град е отхвърлена жалбата на А. Т. К. срещу Заповед № РА-50-779/26.08.2022г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл.135, ал.5 ЗУТ вр. чл.134, ал.1, т.1 и т.2 вр. ал.2 ЗУТ е наредено да се изработи служебно проект за подробен устройствен план /ПУП/ - изменение на плана за регулация на УПИ ХПобщ. за провеждане на [улица] между кв.2 и кв.30 от ПРЗ на [населено място], район „Нови Искър“, Столична община.

По реда на инстанционния контрол решението е отменено с Решение № 1422/07.02.2024г., постановено по адм.д. № 10535/2023г. по описа на Върховния административен съд и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на административния съд. Дадените задължителни указания по чл.224 АПК са при новото разглеждане на делото да бъде изяснен въпроса относно един от релевантните за законосъобразността на заповедта въпроси, а именно доколко планът за регулация, одобрен с Решение № 21 по Протокол № 32/10.12.2001г. на СОС в частта на процесната улица е бил изменен с последващото Решение № 80 по Протокол № 56/06.08.2003г. на СОС, както и кой е действащият за процесната територия ПУП – ПР към датата на постановяване на оспорената заповед, в т.ч. да бъде допусната допълнителна съдебно-техническа експертиза, с която да се установи по безспорен

начин към датата на издаване на оспорената заповед дали е налице влязъл в сила акт, с който е открита [улица] и съответно дали е налице приключило производство по изменение на регулацията с влязъл в сила акт относно закриването на улицата в частта от о.т.120 до о.т.129.

С жалбата, инициираща съдебното производство, се оспорва законосъобразността на заповедта на основание чл.146, т.3 и т.4 АПК – твърди се, че тя е издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се също, че процедурата по разгласяване на заповедта съгласно чл.135, ал.7 ЗУТ вр. чл.124б, ал.2 ЗУТ не е спазена, както и че не е съобразено, че атакуваният административен акт представлява единство между текстова и графична част, която графична част не се съдържа в заповедта и не е изпълнено изискването за разгласяването ѝ. Освен това не било спазено изискването за форма на административния акт, тъй като липсва графична част, от която да се установи съдържанието на проекта и в какво точно се състои изменението на регулационния план. Липсвали в мотивите каквито и да било данни в какво точно се изразяват промените в общественоекономическите условия, за да се обоснове наличието на основанието по чл.134, ал.1, т.1 вр. ал.2 ЗУТ.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Ц., който претендира присъждане на разноски по представен списък. Допълнителни съображения излага в писмена защита.

Ответникът по оспорването, чрез юр.К. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Заинтересованата страна Р. М. М., чрез адв.Д. в съдебно заседание, моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лева.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С Договор за учредяване право на строеж, сключен по реда на ЗОС № ДИ-03-02/14.06.2001г. на жалбоподателя и С. А. К. е учредено възмездно право на строеж върху S ид.част от общински имот – частна общинска собственост, за който е съставен АОС № 1705/16.01.1997г., представляващ урегулиран поземлен имот VII-983, кв.2 по плана на [населено място], район „Нови Искър“, одобрен със Заповед № 332/07.12.1965г. и Заповед № РД-09-38/19.02.1999г., идентичен с парцел XIV-общ. от кв.2 по ЧЗР, одобрено със Заповед № РД-09-50-105/20.03.2001г. на главния архитект на С. за изграждане на двуетажна еднофамилна жилищна сграда върху източно петно със ЗП 100кв.м, целият парцел с площ от 1080 кв.м.

Заинтересованата страна Р. М. М. е собственик на поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 40436.5396.878 по КККР на [населено място], представляващ УПИ VIII-30б, кв.2 по плана на [населено място].

Съгласно действащия Общ устройствен план /ОУП/ на Столична община, приет с Решение № 960/16.12.2009г. на Министерски съвет, УПИ XII попада в урбанизирана територия, в устройствена зона „Жм“ - жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване. Устройствовите параметри за устройствената зона по действащия ОУП

са както следва: за „жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване - максимална плътност на застрояване - 40%, максимална интензивност на застрояване - 1,3, минимална озеленена площ - 40%, максимална кота корниз - 10 м, съгласно т.4 от Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО.

С Решение № 21 по Протокол № 32/10.12.2001г. на СОС е приет застроителен, регулационен и кадастрален план на м.„с.Кубратово“ в граници, посочени в решението, без кварталите с влезли в сила подробни планове и кварталите с планове, одобрени с индивидуални административни актове /частични застроителни решения/. С този план е предвидена процесната [улица] по о.т.129 – о.т.120.

Преди одобряването на плана, в производството по обявяване на проекта, от кмета на Район „Нови Искър“-СО е депозирано възражение срещу него до главния архитект на Столична община, в което се посочва, че прокарването на [улица] е нецелесъобразно тъй като по този начин се унищожава голяма част от общински парцел VII-983, кв.2 по действащата регулация /парцел XII-общински, кв.2 по проектоплана/, който, вкл. и съседните му парцели, се обслужват транспортно от други улици. Посочено е също, че със Заповед № РД-09-50-1105/20.03.2001г. на главния архитект на С. е одобрено частично застроително решение /ЧЗР/ за УПИ XIV-общински, кв.2, идентичен с парцел VII-983, кв.2 по действащата регулация, в което са предвидени 2 застроителни петна за изграждане на две двуетажни еднофамилни сгради, което не е съобразено с проекта на застроителния план. Отделно от това е посочено, че с Договор № ДИ-03-01/14.06.2001г. и Договор № ДИ-03-02/14.06.2001г. /договора, сключен с жалбоподателя/ е отстъпено право на строеж върху имота за изграждане на предвидените с ЧЗР сгради. Поради това е направено искане за коригиране на проекта като улицата между кв.2 и кв.30 по о.т.129 – о.т.120 отпадне.

Въпреки това, в посочената част проектът за ПУП е приет във вида, в който е обявен, т.е. с предвидената улица.

По делото е приета като доказателство Докладна записка вх.№ СОС66-02-196/30.06.2003г. на главния архитект на С., в която е посочено, че срещу Решение № 21 по Протокол № 32/10.12.2001г. на СОС, с което е одобрен цялостния ПРЗ на [населено място], е постъпила жалба от К. Т. К. и А. Т. К., носители на ограничено вещно право на строеж върху УПИ XXII, с която се възражава срещу предвидената [улица] от о.т.120 до о.т.129. Посочено е, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, тъй като предвидената улица не е икономично осъществима като прокарването ѝ е незаконосъобразно, съгласно нормата на чл.27, ал.2 З. – вече отменен към този момент, както и към датата на приемане на Решение № 21 по Протокол № 32/10.12.2001г. на СОС. Посочено е също, че със заповед на главния архитект на С. е одобрено частично застроително решение за стар УПИ XIV-общински, по плана от 2001г. XII-общински, за изграждане на двуетажна жилищна сграда, за която е издадено Разрешение за строеж № 0205/21.02.2002г. и е издаден протокол за строителна линия и ниво. Прокарването на процесната улица се посочва, че не е съобразено със законно започнатия строеж, поради което и предвидената улица следва да отпадне, а площта ѝ – да бъде придадена към УПИ XII-общински. Отпадането на улицата според докладната записка води до нова номерация на поземлените имоти без това да се отразява на дворишната регулация на същите. За промяна на номерацията е посочено, че следва да се изработи ПУП на основание чл.135, ал.4 ЗУТ.

Изложените в докладната записка на главния архитект на Столична община

съображения са изцяло възприети от СОС, който с Решение № 80 по Протокол № 56/06.08.2003г. изменя Решение № 21 по Протокол № 32/10.12.2001г. на СОС, с което е одобрен ПРЗ на [населено място] като улицата между кв.2 и кв.30 от о.т.120 до о.т.129 отпада, а теренът на улицата се придава към УПИ XII-общински /т.1/. Съгласно т.2 от решението следва главният архитект на С., на основание чл.135, ал.4 ЗУТ да нареди служебно с мотивирано предписание изработване на проект за изменение на действащия подробен устройствен план в частта на кв.2 и 30, съобразно решението по т.1. Решението е обнародвано в ДВ, бр.60/25.07.2006г., като не се твърди и по делото не са представени доказателства същото да е оспорено.

Следва да се посочи изрично, че актовете, с които се одобряват подробни устройствени планове или техните изменения се състоят от текстова и графична част, представляващи неделими части. В случая с Решение № 80 по Протокол № 56/06.08.2003г. на СОС е взето решение да се измени подробният устройствен план, одобрен с Решение № 21 по Протокол № 32/10.12.2001г. на СОС. С това решение - Решение № 80 по Протокол № 56/06.08.2003г., не се одобрява проект за изменение на действащия ПУП, одобрен през 2001г. Поради това и улицата между кв.2 и кв.30 по о.т.120 до о.т.129 е съществуваща към момента, съгласно действащия ПУП. Макар т.1 от Решение № 80 по Протокол № 56/06.08.2003г. на СОС – отпадането на процесната улица, да е отразено в графичната част на плана, по делото липсват доказателства за издаден акт, с който се одобрява това изменение, т.е. за изпълнение на решението така, както е посочено в т.2 от него.

Решение № 80 по Протокол № 56/06.08.2003г. на СОС е прието на основание чл.26 З. /отм./. Съгласно ал.1 на тази разпоредба, в седемдневен срок, а когато органът е колективен - в двуседмичен срок от получаването на жалбата или протеста, административният орган може да преразгледа въпроса и да оттегли сам обжалваният акт или да го измени, или да издаде съответен акт или документ, ако е отказал издаването му. В тези случаи той е длъжен да уведоми заинтересуваните. Новият акт подлежи на обжалване по административен ред на общо основание. Дали и доколко посочената разпоредба е била приложима в случаите на оспорване на актове, с които се одобряват подробни устройствени планове е въпрос, свързан със законосъобразността на Решение № 80 по Протокол № 56/06.08.2003г. на СОС, което не е предмет на обжалване по настоящото дело и предвид неприложимостта на инцидентния съдебен контрол, регламентиран в чл.17, ал.2 ГПК, в съдебно-административното производство, съдът в настоящия му състав не може да го коментира. Съобразява обаче възприетото в съдебната практика и правната теория становище, че за вида и характера на актовете се съди по тяхното съдържание, а не по посоченото правно основание за издаването им. Съответно с оглед т.2 от Решение № 80 по Протокол № 56/06.08.2003г. на СОС се налага извод, че по същество общинският съвет е взел решение да се измени подробният устройствен план, одобрен през 2001г. като е възложил на главния архитект на С. предприемането на съответните действия за това.

Изводът, че не е довършен фактическият състав по изменение на ПУП от 2001г. – отпадане на улицата между кв.2 и кв.30 по о.т.120 до о.т.129, се потвърждава и от мотивите, изложени в Решение № 12851/24.10.2018г., постановено по адм.д. № 5204/2018г. по описа на ВАС, с което е отменена Заповед № РД-09-50-725/12.09.2014г. на главния архитект на Столична община, с която е отказал да разреши изработване на проект за изменение на плана за регулация на

[населено място], прокарване на [улица] и изменение на [улица], кв.29 и кв.30. Изрично в съдебното решение е посочено, че заповедта е издадена без да е изяснена фактичката обстановка по случая, тъй като не е установено безспорно коя е действащата регулация относно спорната улица. С решението преписката е изпратена на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Последвало е издаването на оспорената в настоящото производство заповед, видно от мотивите на която административният орган се позовава на правното основание за постановяване на Решение № 80 по Протокол № 56/06.08.2003г. на СОС, а именно разпоредбата на чл.26 З. /отм./, въз основа на което приема, че с него е изменен ПУП от 2001г. и процесната улица е отпаднала като частта от имота, попадащ под нея е включен в границите на УПИ XII, върху S ид.ч. от който е отстъпено право на строеж на жалбоподателя.

В производството по издаването ѝ е представено положително становище от кмета на район „Нови Искър“-СО с писмо изх.№ РНИ 22-ТК00-12-/1/ от 28.01.2022г. относно целесъобразността и необходимостта на улицата в комуникационно-транспортно отношение.

Административният орган е приел, че провеждането на улицата не би засегнало постройките, изпълнени в УПИ XII въз основа на отстъпеното право на строеж и при образуването на нов УПИ XII от кв.2 не биха се нарушили показателите на застрояване по зона „Жм“ по ОУП на СО.

Административната преписка е докладвана на ОЕСУТ, като с решение по т.14 от Протокол № ЕС-Г-23/12.04.2022г. ОЕСУТ предлага на главния архитект на СО на основание чл.135, ал.5 ЗУТ да нареди служебното изработване на проект за ПУП – план за улична регулация за провеждане на [улица] между кв.2 и кв.30 от ПРЗ на [населено място], район "Нови Искър" – СО.

В хода на съдебното производство е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице Й. В. – П., от което се установява, че имот, част от който попада в процесната улица, съгласно Акт № 1705 от 16.01.1997г., е частна общинска собственост. Посочено е също, че са изградени предвидените отклонения от водопроводните и електропроводните мрежи за господстващ ПИ № 40436.5396.878, съгласно Заповед № РНИ19-РД09-34/08.01.2019г. и Заповед № РД09-133/18.03.2009г. на главния архитект на Столична община. Отразено е, че всички имоти имат транспортно-комуникационна връзка. Поземлен имот с идентификатор 40436.5396.878 има лице към улица от север, като регулацията не е приложена. Наредба № РД-02-20-2 от 20.12.2017г. за правилата за проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираната територия е спазена.

При новото разглеждане на делото, в съответствие с дадените от касационната инстанция указания, е допусната допълнителна съдебно-техническа експертиза като заключението по нея, изготвено от вещото лице А. Б., е прието без оспорване от страните. От него се установява, че ПР на [населено място] е приет с Решение на СОС № 21 по Протокол № 32 от 10.12.2001г. като в последствие са одобрени изменения на плана за регулация за кв.2 УПИ VI, VII, VIII със Заповед № РД-09-01-064/13.07.2015г. и И. за кв.2, УПИ VII, VIII, XII, със Заповед № РНИ17-РА50-76/28.12.2017г. на главния архитект на район „Нови Искър“-СО. Графичната част на плана от 2001г. е коригирана в частта на улицата, в съответствие с т.1 от Решение № 80 по Протокол № 56/06.08.2003г. на СОС. В т.14 на Протокол № ЕС-Г-23 от 12.04.2022г., по която е

докладвана преписката относно процесната регулация е посочено, че проектът за цялостен ПРЗ е коригиран по Решение № 80 по Протокол № 56/06.08.2003г. /т.1/, но не се откриват данни за съобщаването му по реда на чл.128, ал.11 ЗУТ в частта на корекцията. Няма данни и за изпълнението на решението по т.2. Съобразявайки тези данни вещото лице заключава, че няма данни за влязъл в сила акт относно закриването на улицата. В кадастралната карта улицата, по плана от 2001г. няма самостоятелен идентификатор и попада в имот с идентификатор 40436.5396.748 - частна общинска собственост.

В материалите по делото няма приложено отделно (само за улицата) мотивирано предложение за изменение на ПР. В оспорваната заповед е посочено, че цялостният ПРЗ на м.,с. Кубратово”, одобрен с Решение № 21 по Протокол №32/10.2.2001г. на СОС, в частта на улицата „играе роля на мотивирано предложение за изменението“.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.214, т.1 ЗУТ, от заинтересувано лице по см. на чл.131, ал.1 вр. ал.2, т.1 ЗУТ, в преклузивния срок за оспорване по чл.215, ал.4 ЗУТ.

Неоснователно намира съдът възражението на ответника за просрочие на оспорването. От доказателствата по делото се установява, че обявлението за издадената заповед е поставено на таблото за съобщения 05.09.2022г. /л.21 от адм.д. № 9424/2022г./, като от констативен протокол на л.129 от същото дело се установява, че обявленията са свалени на 20.09.2022г. Надлежното удостоверяване на датата на премахване на обявлението е релевантно обстоятелство относно редовността на съобщаването на оспорената заповед, доколкото същото удостоверява периода от време, в който заинтересованите лица са могли да се запознаят с акта и доказва безспорно предоставената от административния орган възможност на тези лица действително да се уведомят за издадената заповед. Това обстоятелство следва и от самата разпоредба на § 4, ал.2, изр. второ ДР ЗУТ. В тази насока е и Определение № 9926/01.10.2021г. по адм. дело № 9301/2021 г. на ВАС. Жалбата е подадена чрез административния орган на 28.09.2022г. - в 14-дневния срок след свалянето на обявлението за издадената заповед, поради което съдът приема, че не е налице основание за прекратяване на производството по чл.159, т.5 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Заповедта, предмет на оспорване е издадена от компетентен административен орган – главния архитект на Столична община, в пределите на предоставената му власт. Съгласно разпоредбата на чл.135, ал.5 ЗУТ при наличие на някое от основанията по чл.134, ал.1 и 2 компетентният орган по ал.1 – кметът на общината в случая, може да нареди служебно със заповед да се изработи проект за изменение на действащ устройствен план. Правомощията си по посочената разпоредба кметът на СО е предоставил на главния архитект на СО със Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021г. – т.1.29 от нея.

Спазена е установената форма, като оспорената заповед съдържа задължителните реквизити, предвидени в нормата на чл.59, ал.2 АПК, доколкото приложимият специален закон не съдържа конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта. За мотиви следва да бъдат възприети и доказателствата за всички извършени в хода на административното производство процесуални действия – в конкретния случай и решението на ОЕСУТ. Като мотиви за издаването на акта следва да се възприемат и доводите и аргументите, съдържащи се в становището на кмета на район "Нови Искър" и заявление с вх. № САГ22-ДР00-670/08.03.2022г. от заинтересованата страна, изрично посочени в оспорената заповед.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Доколкото със заповедта се разрешава служебното изготвяне на проект за изменение на плана за регулация на УПИ ХIIобщ. за провеждане на [улица] между кв.2 и кв.30 от ПРЗ на [населено място], район „Нови Искър“, Столична община и мотивите ѝ препращат към ПУП от 2001г., съдът приема, че изискващото се по ал.2 на чл.135 ЗУТ мотивирано предложение, представляващо техническото задание за проектиране, е предвиденото в този план местоположение на улицата със съпътстващото отчуждаване на част от общинския имот.

Неправилно обаче намира съдът, че е приложен материалния закон.

От установените по делото факти, коментирани по-горе, се установява безпротиворечиво, че предвиденото в Решение № 80 по Протокол № 56/06.08.2003г. на СОС отпадане на процесната улица макар и отразено в графичната част на плана, не е оформено надлежно чрез издаване на съответния административен акт – факт, който е коментиран и в мотивите на Решение № 12851/24.10.2018г. по адм. д. № 5204/2018г. на ВАС. С посоченото решение единствено е дадено съгласие за процедиране отпадането на тази улица, но не е довършен фактическият състав по одобряване на такова изменение. Предвид това тази улица представлява част от регулационните отреждания за територията, предмет на действащия ПУП. Следователно оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е лишена от предмет.

Този извод не се променя от обстоятелството, че процесната улица не е нанесена в одобрената кадастрална карта, видно от заключението на вещото лице Б.. Кадастърът е съвкупността от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти, отразяващи обективно съществуващото фактическо положение /чл.2, ал.1 ЗКИР/ и обстоятелството, че процесната улица не е обект на кадастъра означава единствено, че тази улица не е реализирана съгласно предвижданията на действащия ПУП.

По изложените съображения следва оспорената заповед да бъде отменена.

При този изход на делото претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски е основателна. Такива са доказани в общ размер на 1656 лева за заплатено адвокатско възнаграждение и депозит за възнаграждение на вещото лице.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. Т. К. Заповед № РА-50-779/26.08.2022г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. Т. К. сумата в размер на 1656 /хиляда шестстотин петдесет и шест/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: